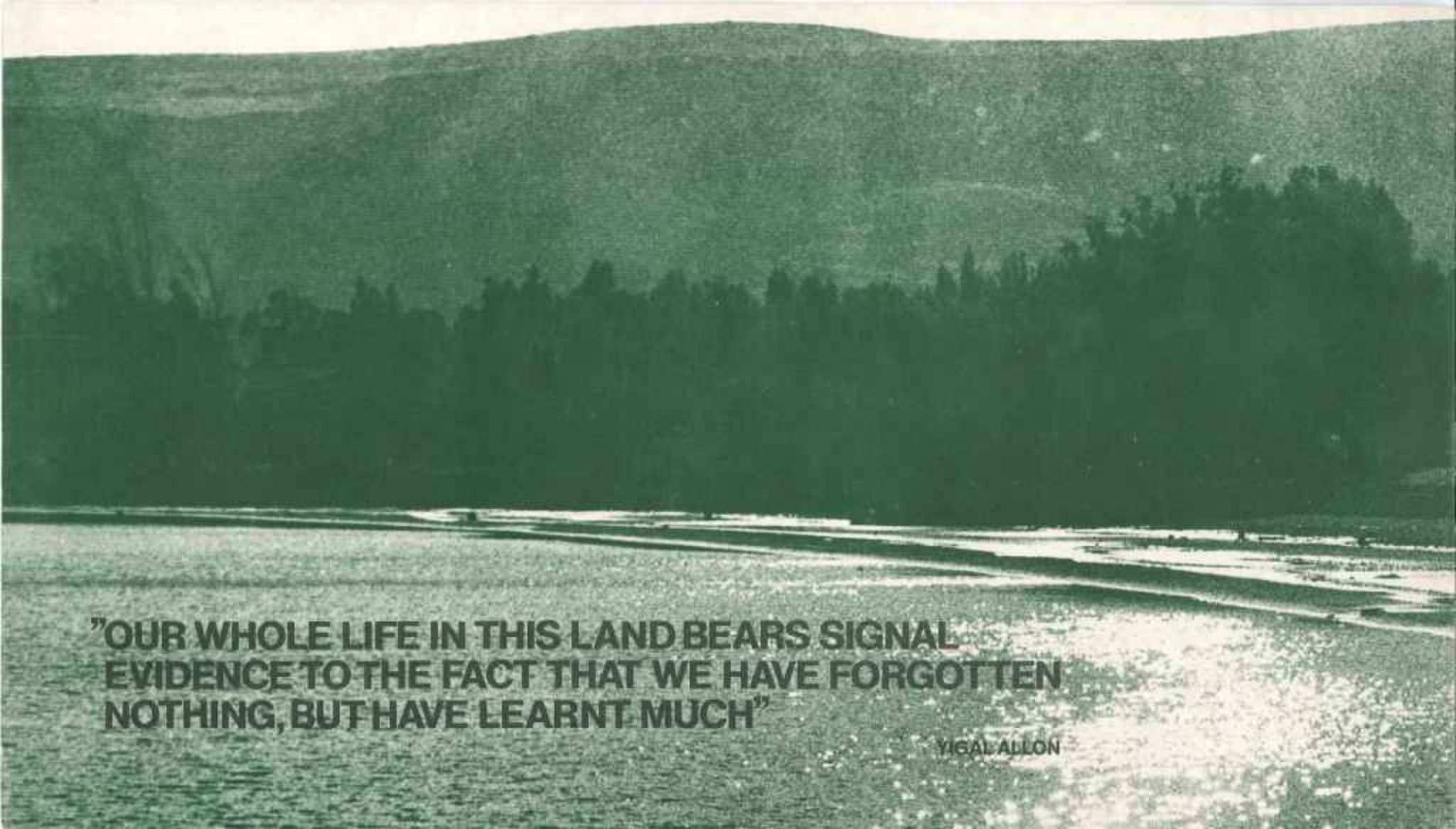

**THE
YIGAL ALLON
CENTER**

THE YIGAL ALLON MEMORIAL CENTER IN GINOSAR

A black and white photograph of a wide river or estuary. The water is in the foreground, reflecting light. In the middle ground, there are several narrow channels or sandbars. The background is dominated by a large, densely forested hill or mountain range under a clear sky.

**"OUR WHOLE LIFE IN THIS LAND BEARS SIGNAL
EVIDENCE TO THE FACT THAT WE HAVE FORGOTTEN
NOTHING, BUT HAVE LEARNT MUCH"**

YIGAL ALLON

WITHOUT YIGAL

What I had to say about Yigal I said while he was alive.
But today, with the damp earth falling on his face
with the ledger drawn up and account closed
and the line drawn across the page
I scan the balance sheet and I know
how much I am in debt.

Not I alone. Many will come today,
friends and would-be friends and rivals,
a whole nation mourning their hearts' prince
whose own heart burnt up in the terrible pace of our lives.
He lived in a world of truth, of value, of decency,
of an authenticity which informed both body and spirit.
He had no need to cut a figure
because for him a man's image was a man's self,
and that self — how banal it sounds! —
entire devotion to his land and his people.

An now there is no Yigal.
How shall we carry the load without him?
How navigate this heavy, freighted ship?
How pilot her between the squalls and storms
the rocks and whirlpools
to her destination
without using any and every means?
How shall we know how to dream, to struggle, to be stubborn,
to shoot and to desist from shooting?
How not to feel blood-lust in the midst of war
and yet to drain heart's blood for the cause?

How shall we learn to be this country's, this people's
Perpetual sacrifice?
How shall we, Yigal, remain human?

Without Yigal.
It will be hard without him
not only for his kin, his friends, his fellow-soldiers.
It will be hard to understand today
and to question tomorrow,
to shed pettiness and to fight
for an essential being
clean and whole and untainted
like the noblest and most beautiful of ideas —
the fulfilment of liberation
the abolition of war
the laying down of one's life for a friend —
like the life of Yigal, till the end, till death.

Today the earth falls on your face.
The earth of Ginosar:
a clod for a great-souled fighter,
a clod for a teacher and statesman,
a clod for a victor in war and a tormented leader,
a clod for the good and the fair
and the banner that remains,
and one clod from a band of brothers
for a dearly beloved comrade.

Yitzhak Navon

Part of the landscape of Israel has been uprooted. He combined courage and nobility. He was a friend and companion in the most exalted sense of these words. He was a source of inspiration to a whole generation and the hope of multitudes. We can say of him what he said of Mt. Tabor: "There may be more beautiful mountains than Tabor, but there is none so beautiful..." We have the feeling of debtors who have not yet repaid what we owe him.

Anwar Saadat

I have learnt with great sorrow of the death of Yigal Allon who was one of the Israeli leaders who contributed to the peace process by his earnest endeavours, which helped to complete the first step towards peace, namely the separation of forces agreements in Sinai in 1974 and 1975.

Francois Mitterrand

C'est avec une profonde emotion que j'ai appris la mort subite de Ygal Allon, dirigeant eminent du parti travailliste Israelien. Je salue la memoire du militant et de l'homme d'etat dont toute la vie fut liee a l'histoire d'Israel

Menachem Begin

He was a national hero. He has earned a place in Jewish history. I believe that as such he will be remembered throughout the generations. He was the commander and leader of heroic fighters in Israel.

Margaret Thatcher

This is a great loss to his many good friends in Britain, among whom I was privileged to count myself, and to the people of Israel, whose cause he served with distinction since the foundation of the state.

Helmuth Schmidt

A great loss to the Israeli people. His passing away deeply affected me. He held an important position in the history of Israel and in German-Israeli relations.

P.E. Trudeau

In Yigal Allon Canada has lost a friend and Israel a most distinguished public servant, who devoted so much of his life to peace in the Middle East. We all share his loss.

Kurt Waldheim

His loss will be deeply mourned both in his country, which he served with such distinction, and by his many friends in the international community.

Jimmy Carter

He was a warm-spirited man of immense talent and energy. We knew Y.A. as a true son of Israel, a leader of the struggle for independence, and an imaginative and far-seeing statesman, whose determination to safeguard Israel's future was matched by a vision of an Israel at peace with its neighbours. He was one of Israel's finest, and a man we all admired.

Itzhak Rabin

In his life and work, Yigal realized to the full the motto of the Palmah — 'always first' — first in thought and deed; planning the course and first to realize it. He swept people after him by his faith and personal charm. Comradeship and loyalty were for him basic values.

James Callaghan

From our first meeting an immediate impression to a lifetime impression of Israel. I was always indebted to him for this. And of course I admired so much his exploits in peace and war in the service of Israel and the kibbutz movement.

Willy Brandt

Typical of Yigal Allon in an unusual measure were fighting ability and piercing intelligence. He was one of those who left their mark on the image of the State of Israel. He was compelled to prove his ability in war while there was nothing that he desired more than peace and security for his country. For these he consumed all his forces.

Isiah Berlin

Cannot express depth of our distress loss of our oldest and most beloved friend in Israel. Outstanding and utterly good man, whose character we profoundly admired and views and hopes we shared from the beginning.

Dorothy Rothschild

I can assure you that the sorrow is widespread. For our family we shall never forget his important understanding and very necessary support throughout the years...

Yitzhak Shamir

It was easy to be a friend and admirer of Yigal Allon, difficult to be his rival, for nothing in his behaviour and character aroused or provoked rivalry. The Knesset, the people of Israel and the State have lost a man who was a shining example to all.

Henry Kissinger

Yigal was a patriot, a statesman, an exemplar of decency, and above all a warm friend. I was privileged to know the friendship of this wonderful man for more than two decades. I was proud to work with him when we both were in high office and he made such a contribution to the process of peace, in fulfillment of the dream of his people. Few men leave behind such a legacy of goodness and accomplishment as Yigal. We shall never forget him.

Aryeh Dulzin

Yigal Allon was a leader for the Jews of the Diaspora as well. Both in practice and in his way of life he was a Zionist. He was confirmed for the dilemma of the Diaspora and he strove to imbue it with the spirit of life and a sense of fulfillment.

Abba Eban

A Leader and colleague, a man of particular quality whose name is eternally linked with Israel's struggle for peace and security

Kamel Hassan Ali

We shall always remember his wisdom and courage and his longing for a just and comprehensive peace in the region, where all nations would enjoy peace and justice.

Hans Dietrich Genscher

To me Yigal was a friend to whom I was bound by the respect for a great personality and by the affection for an exemplary human being. The loss is felt by all who, like him during his lifetime, are committed to peace for mankind. I shall always keep my friend Yigal Allon in honouring remembrance.

Alexander Haig

Yigal Allon will be missed as a great leader and to me as a dear friend.

Lane Kirkland

We respected Yigal Allon as a soldier, a scholar and a statesman, who did much to strengthen the links between the workers of the U.S. and Israel. We admired him as a courageous and tireless leader in the worldwide struggle to defend and extend human rights and human freedom.

Shimon Peres

He has departed, but he has bequeathed to us an ideological and political legacy, which will guide our steps in the future.

Walter Mondale

I counted Y.A. as a personal friend. I greatly respected Yigal as an outstanding representative of Israel. And above all, I admired him as an individual and as a man, who truly embodied the pioneering spirit of Israel. We will miss Y.A. More important, we will treasure our memories of him and his contribution to U.S.—Israel friendship.

Edward Kennedy

Your grief is shared by the many of us who recognised that Yigal's life exemplified courage, decency and integrity. I always thought of him as one of the great heroes of Israel's struggle.

EULOGY ON YIGAL ALLON:

Delivered at the Knesset
at the end of the traditional
thirty days of mourning.

When Yigal Allon died, something rare happened: public mourning turned, for almost all of us, into personal grief. Yigal was part of us; he was the fine Israeli. This was how we wished that every one of us should appear.

While still a youth he was a shining example to the fighters of the Haganah, an original thinker, who knew how to exploit to the full a manoeuvre both daring and calculated — that enabled the chosen few to smite the Goliaths.

I declare today, not in the sense of praising a man after his death, that already then, in those great days of crisis, I was convinced that Yigal was the best of our commanders. When I insisted on his being given the command of one of the most vital of our operations, I almost parted ways with David Ben-Gurion, for whom I had boundless admiration.

Yigal will remain engraved in the imagination and memory of the nation as an historic personality, the hero of a distant legend; but for us who had the good fortune to see him in action, he is assuredly no legend.

The day on which he was laid to rest on the shores of the Sea of Galilee in the kibbutz that he loved, the heavens darkened over the hills of Naphtali and Mount Canaan — the territory of Barak the son of Avinoam — upon the heights of which the young leader had marched at the head of his wonderous fighters, marched, fought and freed Galilee and reached besieged Safed, the city of the "lion" of the mystic Kabbalah; like a lion he broke into the city with his men.

That same day the mountains of Tabor and Gilboa were overcast. There he was born, there he fought — while still a youth — in the nights, like Gideon against the Medianites.

The day he was laid to rest, the hills of Modiin, the land of the Maccabis,

were overcast in sorrow for the shoot of their stock, who in an operation of great momentum opened up the approaches to Jerusalem.

The same day the skies clouded over the southern Arava and its hills — the territories of David, Solomon, Yehoshafat and Uziyahu — where at the head of the hosts of Israel he defeated the strongest of our enemies, who threatened our very existence.

That day the skies of Eilat were darkened. Despite strictly limited orders — but not contrary to their spirit — Yigal reached the shores of Etzion-Gever and thus fixed our boundaries as extending from Dan to Eilat, far beyond Beersheba.

Yigal, the man and not the legend, taught his men to love their country and not to hate the enemy, that love, even in wartime, is stronger than hate. When he called "After me!", his men, in their knitted stocking caps, followed him with deep inward identification, unlimited confidence, faith and admiration. I heard one of the best of our writers and poets — for whom I have great admiration — who fought with Yigal compare him to Bar-Kochba. However, I dare say, because I know both these commanders very well, that I am not sure that the parallel hits the target, at least as far as their characters are concerned. Yigal seems to me to be both in image and situation more like Nehemiah, since of all of his actions 2500 years ago are fixed in our memory, as Nehemiah would have wished, his constant emphasis in the book being on a nation fighting and building at one and the same time: "half doing the work and half holding spears, shields and bows...., they that builded the walls and they that bore burdens laded themselves — every one with one of his hands wrought the work and with the other held his weapon; and the builders every

one had his sword girded by his side and so builded.'

Only by charismatic leadership, which is a gift of God, can such an army be led. It was thus that Yigal fought and built the Palmah under his command. Thence the heritage passed to the Nahal and then to the I.D.F. — forming a single chain from the warriors of Nehemiah to Yigal and his fighters.

Yigal, the son of a moshava and a kibbutz, was one of the few who, with all his laurels, did not shut himself in an ivory tower, even if padded with sweet-smelling hay. Almost immediately after the great and difficult war, he returned to the political arena — sevenfold more difficult, for there he had to wrestle with friends. He returned knowing full well that the establishment of the State and victory in war were only the condition, the springboard, for the realization of true Zionism, the basis of which is the forging of one nation bound to its land and its culture. He realized that this task began only after the war was over.

At first in the opposition in the Knesset, and later as a member of the Government, he worked indefatigably. It was he who initiated and established the Ministry of Immigrant Absorption, for he knew that that was our great challenge. It was he who, as Minister of Education and Culture, after having tasted the honey sweet taste of learning, did more than all the Ministers of Education, certainly not less than them, to give the universities a firm basis. It was he who made of the Council for Higher Education an instrument — unequalled — to improve the quality of our people — in the present and the future. It was he who, among other things, brought to the Knesset the law relating to Labour Courts, which laid the foundation for a separate judicial system for labour problems. It was he who, as Deputy Prime

Minister and Foreign Minister, active, full of initiative and daring and flexible in negotiations, signed the Interim Agreements which were to become the foundations upon which, in the course of time, the way was paved for the peace that we now behold with our own eyes — an historic achievement — unexpected.

On the day when he was lead to rest, the skies in the Jordan Valley, the slopes of Samaria and the Golan Heights were covered with clouds, for he was one of the few who did not content themselves with preparing working papers. He built a complete programme — which whether fully realized or not, — will bear his name for ever. By virtue of it, a whole belt of settlements has been set up in the east of our country, a belt that protects our soft underbelly, our very heart.

Of late he had devoted much of his energy and enthusiasm to the promotion of a project for a canal from the Mediterranean Sea or the Red Sea to the Dead Sea. He regarded this as a golden opportunity for co-operation with our neighbours.

Yigal, the man from the kibbutz — our original creation in the social field — always "girded a sword" but he always "built and bore the burden". Indeed, on his fresh grave there is only one symbol of his life, his work, his path and the special synthesis that was his — ears of corn and a sword.

PROF. YIGAL YADIN

1. Yigal Allon, in Palestine Police — in, the thirties
2. With David Ben-Gurion, 1948
3. With Ruth Allon, his wife
4. Greets Arab and Jewish friends
5. With fellow-fighters in 1948 War of Independence.
6. Yigal Allon — Lake Kinereth, in background
7. Victory Parade, with the first President of the State, Prof. Chaim Weizmann, on the Southern Front, 1948.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

8. With Dr. Henry Kissinger — then in Jerusalem, at signing of Interim Agreement with Egypt
9. With President Sadat, Mrs. Golda Meir and Shimon Peres — Jerusalem, 1977

10. With British Prime Minister Mrs. Margaret Thatcher

11. With kibbutz children

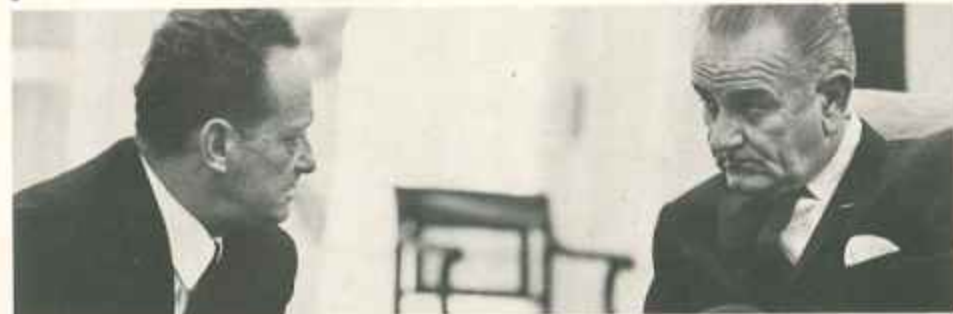
12. At the metal-shop at kibbutz Ginosar

13. With U.S. President Lyndon Johnson

14. With Yitzhak Rabin, on Television programme "This is your life"

12

13

14

THE YIGAL ALLON CENTER

The Yigal Allon Center at Ginosar will combine education and study. It was natural that the site chosen for the Center should be near the Ginosar Grove, where the first rally of the Palmah took place, on the shores of the Sea of Galilee. An artificial peninsula will be constructed, bordering on the northern part of the grove. The development of the coastal strip will be such as to bring the Center near to Yigal Allon's grave.

The Center will have four sections: a commemoration wing, an auditorium, facilities for sport and a site for open-air meetings touching upon the Ginosar grove.

The commemoration wing will include: the commemoration of Yigal Allon the man; a museum with Galilee throughout the ages as its central theme, and temporary exhibitions. The museum will also serve as a focal point for ideological and educational activity by secondary school students, the Israel Defence Forces, youth leaders, students from abroad and others. There will be study-days, seminars and lectures on themes connected with Galilee — its spiritual and historical importance for the Jewish people, the history of the Haganah in Galilee, settlement in Galilee, Galilee in other religions, the Arabs in Galilee, and Galilee in our times.

The ideological-instructional wing will concentrate mainly on the central theme of the Centre: seminars of varying duration, study days and lectures for school children, youth movements, the Israel Defence Forces, young people in general, tourists, etc. A variety of programmes of studies will be coordinated with the Ministry of Education and Culture, the universities and other institutions. The facilities of the wing will be available for refresher courses and meetings on other themes, in coordination with other bodies such as Efal, Beit Berl, the Sharett Institute, the office of the Advisor for Arab Affairs, the Arab Department of the Histadrut, the Labour Party, etc.

The Center will include a library of 100,000 volumes, study rooms for groups of 50, lecture halls for groups of 150—200 and a multi-purpose auditorium seating 1000 persons which will provide for a variety of performances,

concerts and plays. The seats will be arranged in semi-circles so as to obviate the impression of audience and stage facing each other. The stage will be large and high to enable the audiences to enjoy performances of the highest professional standards. Light and sound equipment, and the acoustics, will render the auditorium multi-purpose.

The commemoration wing and the auditorium will together form a circular building of Galilee stone, resembling the structure of the wall of Tiberias on the shores of the Sea of Galilee. It will harmonize with the line of the shore and emphasize the monumental character of the building.

Entrance to the commemoration wing and the auditorium will be from an inner court, with one opening to the sea and another to a paved path leading from the gate of the site.

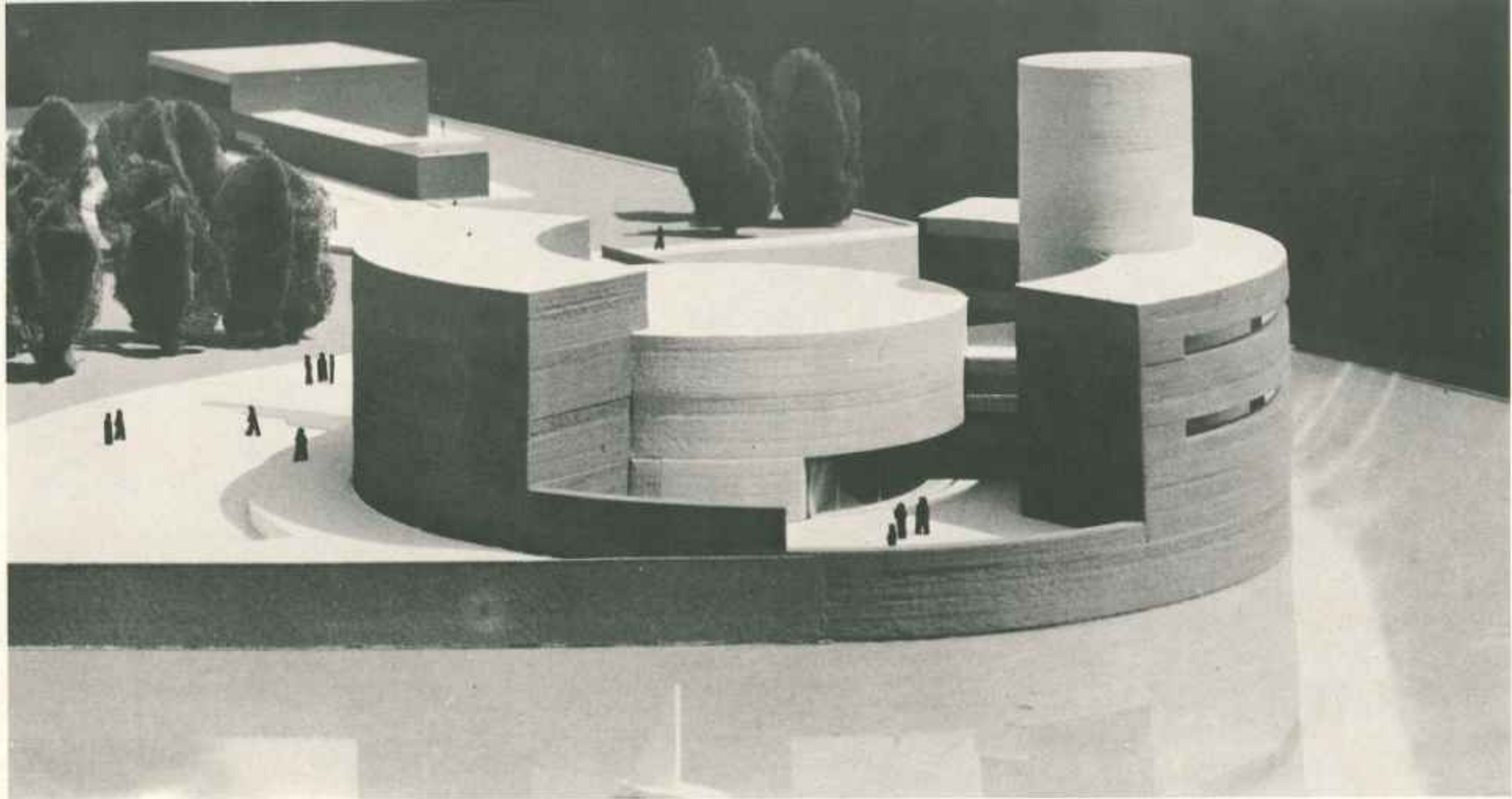
A spiral ramp in a tower will provide the vertical connection between the various sections of the commemoration wing, with entrances from it, at different levels, to the commemoration hall, the museum, the library and study and seminar rooms. The commemoration wing will be erected at the end of the peninsula with its windows overlooking the sea to the north-northwest.

The sports complex will be built at the entrance of the site. From it, a path will lead through the entire length of the grove to the commemoration hall and the auditorium. Sculptures and benches will line the path.

The sports complex will have a gymnasium and sports fields, including facilities for nautical sports.

The slope between the grove and the circular building, containing the auditorium and the commemoration wing, will be landscaped to form an amphitheater for meetings and performances in the open air, such as the Arab-Jewish gathering held annually in spring.

The Yigal Allon Center will be an integral part of the development of the shore of the Sea of Galilee, bustling with a variety of activities spiritual and physical.

THE CENTER AS SEEN FROM THE LAKE
MODEL: D. SHIMONI

INDIVIDUALITY AND INVOLVEMENT

As the basis of our philosophy of life we must see man, his welfare, his honour, his happiness, his freedom and security as the center of the universe. However, despite the right of everyone to his individuality, we should regard free communal organization on just social foundations as a guarantee of the status of the individual.

In other words: just as the protection of a person's own right to his individuality is a value, so is the duty of the individual to take part in mutual social activity on the basis of mutual guarantees. Indeed, not only is there no contradiction between the two, but there is in this integration a guarantee of full personal realization, which helps the individual to overcome the fear of alienation and loneliness.

Against the background of this aspiration it is perfectly clear that, even if there are grounds for gratification with the achievements of Israeli society, there is still much cause for dissatisfaction and concern.

1971

YIGAL ALLON

DEEP INVOLVEMENT AND DEEP SIGNIFICANCE

People, particularly young people, question themselves and us on the meaning of our existence and the purpose of our life. Far be it from us to treat their questions lightly for they are the fruits of real uncertainty, to say nothing of distress. We should, therefore, try to understand the roots of the problem. In true Jewish fashion I shall answer their question with a question — Is there anything more human, more exalted in life than saving an individual or a people from physical death or spiritual ruin? I do not know of any other state in the world whose supreme destiny this is, that came into being for this very purpose, and for which it exists. If only we bear in mind this fact, there is meaning in all other questions which it is permissible, even desirable, to ask, and not to all of which we have unequivocal replies.

Of one thing I am certain: the more a person is involved in doing, the deeper the significance of activity in his eyes. At our peril will our motto be "every man to his tent, Israel", or "each under his vine and under his fig tree". For there lie ahead of us some major problems, each one of which demands personal involvement and collective rallying to the cause.

1973

YIGAL ALLON

**"I HAVE
NEITHER
PROPERTY
NOR WEALTH**

MY GREATEST ASSET ARE MY FRIENDS"

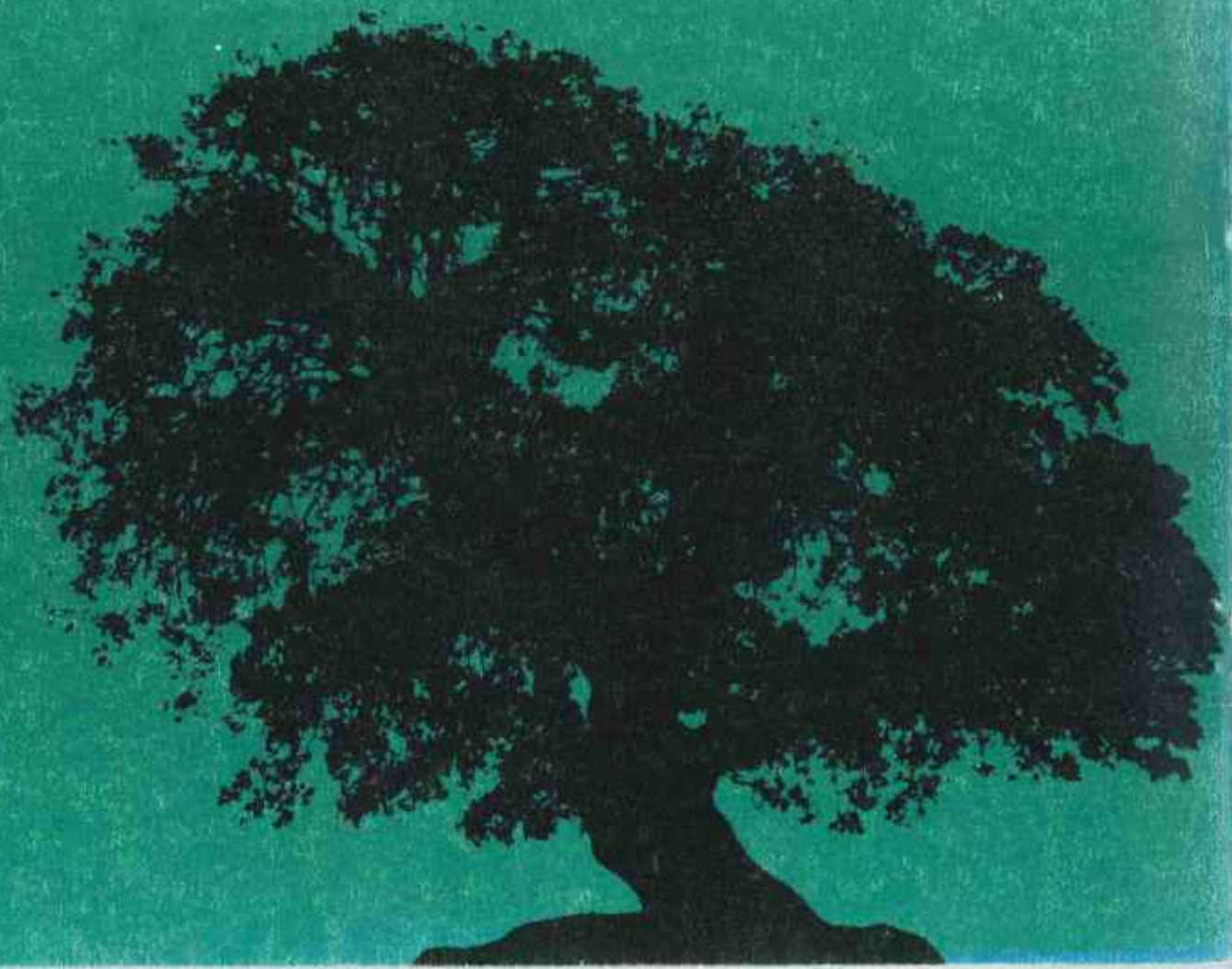
YIGAL ALLON

THE ISRAELI SOCIETY FOR THE
ESTABLISHMENT OF THE YIGAL ALLON
CENTRE IN GINOSAR

MAHMOUD ABASSI	DAN KORN
HASAN ABED-EL-MAGID	CHAIM KOVERSKI
AVRAHAM AGMON	SHLOMOH LAHAT
RUTH ALLON	YECHIEL LEKET
JACQUES AMIR	AKIVA LEVINSKI
MOSHE ARENS	YERUCHAM MESHEL
MICHAEL ARNON	ODED MESSER
SIMCHA ASAF	UZI NARKIS
SHIMON AVIDAN	SHMUEL NISIM
ABRAHAM BARIR	YARIV OREN
CHAIM BARLEV	SHIMON PERES
CHAIM BARON	EFRAIM FORAN
MENACHEM BEGIN	YISRAEL POLAK
YITZHAK BEN—AHARON	YITZHAK RABIN
HAIM BEN-SHAHAR	DANI REKANATI
MOSHE CARMEL	RAFAEL REKANATI
YACOV CHAZAN	YONA ROSEN
AMOS CHOREV	NATAN ROTENSCHTREICH
MULA COHEN	CHAIM RUBIN
GAVRIEL COHEN	ELI SAMIR
MAHAMUD DIAB	NACHUM SARIG
ABBA EBAN	MOSHE SHAMIR
PINCHAS EYLON	ZVI SHIFFMAN
YISRAEL GALILI	YOSEF SHAIN
MEIR GIRON	ELIEZER SHMUELI
MICHA GOLDMAN	SHLOMO SIMCHONI
CHAIKA GROSSMAN	URI THON
CHAIM GURI	YAACOV TZUR
MUSA HARIF	MOSHE VANCHOZKER
CHAIM HEFER	UZI WELISCH
YEHUDA ILAN	AHARON YADLIN
DAVID KALDRON	ARYEH ZIMUKI
YISRAEL KESAR	

בית קאמל אלון

מרכז הנצחה בגטו

"כל חיינו בארץ הם עדות נחרצה
לכך שלא שכחנו דבר, אך למדנו הרבה"

בלי יגאל

את אשר היה לי לומר על יגאל, אמרתי בחייו / אבל היום, כאשר האדמה התחוחה מכסה את לחייו / כאשר המאון כאילו נסגר, החשבון גמור, נמתח הקו / ואני מביט אל צד הזכות והחובה - אני עדיין חייב //

לא אני לבדי. אל ליבו אשר בקצב חיינו הנורא נשרף / יבואו היום רבים, גם רעיו, גם יריביו וגם כמורחבריו / ויבוא העם אשר רואה את נסיכו והוא מת / והוא רואה אותו איך תמיד חי היה בעולם האמת / בעולם הערכים, בעולם ההגינות, בעולם המוסר / אשר בו ההגשמה העצמית היא הרוח והיא הבשר / אשר בו אין צורך בתדמית, / כי דמות האדם היא דמות עצמו / והוא עצמו קודש - כמו בנאלי - בעד ארצו ובעד עמו //

ועכשיו - בלי יגאל. איך להרים בלעדיו את המשא / איך לנווט את הספינה הזאת הכבדה והעמוסה / איך להוליך אותה בין רוחות הסערה, המערבולות והסלעים / ולהביאה אל המטרה, גם בלי להשתמש בכל האמצעים / איך לדעת לחלום, להיאבק, להתעקש / גם על הפקודה

לירות וגם על נצירת האש / איך לא להיות צמא דם בתוך המלחמה / ואיך לתת למולדת את כל הדם והנשמה / איך ללמוד כי אתה, כולך, קורבן-תמיד לארץ הזאת ולעם / והעיקר, יגאל, איך להיות בן-אדם // בלי יגאל. קשה, קשה עד מאוד יהיה בלעדיו / לא רק לנו לקרוביו, לפקודיו, לידידיו / יהיה קשה להבין את היום, להקשות על המחר / להשיל מעל עצמנו את הזוטות ולהילחם על העיקר / על העיקר הזה אשר למענו אנו לחבר מוכנים ליפול בקרב / והוא נקי והוא שלם והוא ללא רבב / כמו הוורוד והיפה אשר בכל החלומות / וכמו הגשמת הציונות וכמו קץ המלחמות / וכמו חייו של יגאל. עד הסוף. עד מות. // היום נופלת האדמה על פניך, אדמת גנוסר / רגב ללוחם ולאציל, רגב לחוזה ולשר / רגב למנצח במלחמות ורגב למנהיג המיוסר / רגב לטוב וליפה ולדגל שאחריך נשאר / ורגב אחד שלנו, חבר נפלא, אח יקר //

יצחק נבון:

נעקר חלק מנוף מולדתנו. היו בו אומץ לב ואצילות נפש בעת ובעונה אחת. רע וחבר במשמעות הנעלה של מילים אלו. היה מקור השראה לדור שלם ומוקד תקווה של המונים רבים. אפשר לומר עליו מה שהוא אמר על התבור: אולי ישנם יפים ממנו – אך אין יפים כמוהו... מלווה אותנו תחושה של בעל חוב שטרם פרע לו את חובו.

גימני קרטרי:

הוא היה אדם בעל נפש חמה וכשרון ומרץ כבירים. הכרנו את יגאל אלון כבן אמיתי של ישראל, כמנהיג מאבקה לעצמאות וכמדינאי מרחיק ראות ובעל דמיון, שנחישותו לבצר את עתידה של ישראל תשתווה רק לחזון של ישראל החיה בשלום עם שכניה.

אנואר סאדאת:

יגאל אלון היה אחד המנהיגים הישראליים שתרמו לתהליך השלום באמצעות מאמציו הכנים, שסייעו להשלים את הצעד הראשון לקראת השלום. הלא הם הסכמי ההפרדה בסיני בי 1974 וב 1975.

מנחם בגין:

אחד הבנים המופלאים של דור התקומה. הוא היה גבור לאומי. זכויותיו לעם ישראל היסטוריות, ואני מאמין שכך יזכרנו העם ככל דורותיו. אלון היה מפקדם ומנהיגם של לוחמים וגבורים בישראל.

מרגרט תאצ'ר:

זוהי אבידה גדולה לידידיו הרבים והטובים בבריטניה, שביניהם יש לי הזכות לכלול עצמי; וכן לעם ישראל שאותו שירת בהצטיינות מאז יסוד המדינה.

הלמוט שמויט:

אבידה גדולה לעם ישראל. פטירתו נגעה עמוקות לליבי. היה לו מעמד חשוב בהיסטוריה של ישראל ובהיסטוריה של יחסו ישראל-גרמניה.

פייר אליוט טרודו:

כמותו של יגאל אלון אבד לקנדה יוד, ולישראל איש ציבור דגול, שהקדיש כה הרבה מחייו למען שלום במזרח-התיכון. בולנו שותפים בצער.

קורט ולדהיים:

על אבידה זו יתאבלו ידידיו לא רק בארצו – אותה שירת בהצטיינות כה רבה – אלא גם ידידיו הרבים בקהיליה הבינלאומית.

יצחק רבין:

בדרך חייו ופועלו מימש יגאל במלואו את צו הפלמ"ח: "ראשונים תמיד אנחנו". ראשון היה למחשבה ולמעשה. מתווה הדרך וחלוץ מנשימה. סוחף אנשים אחריו באמונתו וקסמו האישי. חברות ואמנות היו לו ערכי יסוד.

הרולד וילסון:

נוכר תמיד את חכמתו ואומץ ליבו, ואת שאיפתו לשלום כולל וצודק באזור. אלון חתר בדרך אמיצה מאד לשלום עם הערבים.

גיימס קלהן:

הערצתי תמיד את פעלו בשלום ובמלחמה בשירותה של ישראל ושל התנועה הקיבוצית.

וילי ברנדט:

את יגאל אלון אפיינו, במידה בלתי רגילה, הכוח למאבק יחד עם תבונה חודרת. היה מן האנשים שהטביעו חותמם על דמותה של מדינת ישראל. הוא גאלץ להוכיח יכולתו במלחמה, שעה שלא רצה יותר מאשר שלום וכיטחון לארצו. על כך כילה כוחותיו.

ישעיה ברלין:

איננו יכולים לבטא את עומק הצער על אבדנו של הוותיק והאהוב בידידנו בישראל. אדם בולט וטוב, שאת אופיו הערצנו ולדעותיו ולתקוותיו היינו שותפים מן ההתחלה.

דורותי רוטשילד:

אוכל להבטיחכם, כי הצער הוא נחלת הכל. משפחתנו לא חשכה לעולם את ההבנה העמוקה ואת התמיכה החיונית שגילה במשך השנים.

יצחק שמיר:

קל היה להיות חבר ומעריץ של יגאל אלון. קשה היה להיות לו יריב, כי שום דבר בהליכותיו ותכונותיו לא עורר ולא המריץ יריבות. לכנסת, לעם ולמדינה אברה דמות מחנכת וקורנת. נקווה שדורנו והדורות הבאים יידעו וישכילו ללמוד מכל אשר הותיר אחריו.

הנרי קיסינג'רי:

יגאל היה פטריוט, מדינאי, מופת של הגינות, ומעל הכל ידיר חם. היתה לי הזכות להתנסות בידירותו של אדם נפלא זה במשך יותר משני עשורים. הייתי גא לעבוד עימו, כששנינו ביהנו במשרות רמות, והוא תרם תרומה כה רבה לתהליך השלום, בהגשמת החלום של עמו.

סיורס וואנס:

אחד המנהיגים הגדולים של ישראל. על מסירותו של יגאל אלון לארצו עלתה רק תקוותו לראות את ישראל יום אחד חיה בשלום עם שכניה. העצה הטובה ומנהיגותו יחסרו לא רק לבני ארצו, אלא גם לכל אלה התומכים בשלום ברקיימא במזרח התיכון.

כאמל חסן עלי:

נוכר תמיד את חכמתו ואומץ ליבו, ואת שאיפתו לשלום כולל וצודק באזור.

הנס דיטריך גנשר:

לי היה יגאל חבר, שהייתי קשור אליו בהערכה לאישיותו הגדולה והמופחית, האבירה תורגש על ידי כל אלה המסורים כמוהו לעניין השלום.

אלכסנדר הייג:

יגאל אלון יחסר כמנהיג גדול - ולי כידיד יקר.

לין קירקלנד:

הערכנו וכיבדנו את יגאל אלון כחייל, כמשכיל וכמדינאי, שעשה רבות לחיזוק הקשרים בין העובדים בארה"ב ובישראל. הערצנו אותו כמנהיג אמיץ שלא ידע ליאות במאבק העולמי להגנתן ולהרחבתן של זכויות האדם והחירות האנושיות.

שמעון פרס:

הוא הלך והותיר אחריו צוואה אידיאולוגית ומדינית. צוואה זו תדריך אותנו בדרכנו. מהמדינה והעם נגולה יכולת שטרם מוצתה. מתנועתנו נגדעה תקווה: אלון זקוף גזע, עמוק שורש, רחב נוף. אלון שהוריק את הסכיבה ונראה למרחקים. איש שהעניק תחושה של מולדת יפה ומחוז חפץ נשאף - עימנו, חבריו, מוחלט להמשיך בנתיבות שסלל.

אריה דולצ'ין:

יגאל אלון היה מנהיג גם ליהדות הגולה. הוא הגשים בפועל ובדרך חייו את הציונות. היה חרר למצוקות הגולה ונאבק להפיח בה רוח חיים והגשמה.

אבא אבן:

מנהיג וחבר, איש יחיד סגולה ששמו קשור לנצח למאבקו של עם ישראל על הביטחון והשלום.

ר"א רפאל איתן:

(פקודת יום) נלקח מאיתנו אחד ממצביאי מלחמת הקוממיות, האלוף במיל. יגאל אלון, ממקימי הכח הצבאי של הישוב העברי בארץ ישראל. הוא היה ממיסדי הפלמ"ח ומפקדו במלחמת הקוממיות. אורח השיבתו הצבאית-ציונית ודרך חייו למען עם ישראל בארץ ישראל מלווים אותנו עד היום.

זבולון המור:

יגאל אלון עשה רבות לקידום מערכת החינוך והתרבות בארץ. הניח את היסודות להנהגת יום חינוך ארוך, לקליטת ילדים בני 3-4 (טרוס-חובה) בגני הילדים ולתכניות חינוכיות חדשניות רבות. כן קידם את מערכת ההשכלה הגבוהה ועודד פיתוחם של מפעלי תרבות והרחבתם בכל רבדי האוכלוסיה.

ירוחם משל:

נאמנותו להסתדרות היתה ללא סייג. תקופת כהונתו כשר העבודה בשנות השישים היתה בבחינת תור הזהב ביחסי ההסתדרות ומשרד העבודה בהשתתף מערכת תחיקה סוציאלית מתקדמת.

יצחק בן אהרון:

יגאל היה דמות מחנכת ומובילה. הוא צמח אל תוך הפוליטיקה מתוך הערוגה האנושית של הנעורים. הוא היה פוליטיקאי, מצביא, עובד קיבוץ, הוגה, סופר - וזאת אישיותו.

ישראל גלילי:

נפרדנו מתקווה שנגדעה בעצם הנסיקה, בעצם ההמראה. איש נושא אור, נושא דגל בפועל ובשאיפותיו. דמות שהיתה קרינה בטפיחת ידה. החברה היו אומרים: "כשיגאל מניח ידו על כתפך אתה אבוד - אתה תעשה את הדרוש".

על יגאל אלון

דברים בנגסת ביום השלושים

כאשר הלך מאתנו יגאל אלון אירע דבר נדיר: אבל ציבור הפך לאלפים, כמעט לכולנו, לאבל יחיד. יגאל היה חלק מהווייתנו, הוא היה הישראלי היפה; כך רצינו שיראו את כולנו. בעודו נער היה סמל ומופת ללוחמי ההגנה. בעל מחשבה מקורית, שידעה למצות את כל הכוח הטמון בתחבולה הנועות והשקולה כאחת: כוח גפלא שאיפשר למעטים, לנבחרים, להכות בגולייטים.

אומר היום, ולא בכחינת "אחרי מות קדושים", כי כבר אז, בימי הפקודה הגזילים, הייתי משוכנע כי יגאל היה הטוב במפקדי מערכותינו. ועל התעקשותי למינויו כמפקד אחד המבצעים החיוניים ביותר, כמעט ונחלקו דרכי עם רוד בן גוריון, שהערצתי ללא גבול.

יגאל יישאר חרות בדמיונו של העם ובזכרונו, כאישיות היסטורית וכגיבור של אגדה רחוקה, אולם אנו שזכינו להיות עדים לפעלו, יודעים גם יודעים כי לא אגדה היא.

ביום שבו נטמן, כל חוף כינרת, בקיבוץ אשר אהב, קדרו קדרו השמיים על הרי נפתלי והר כנען, ארץ ברק בן אבינועם, אשר על כמותיהם צעד הנער בראש לוחמים מופלאים, חשופים מצריח, צעד, לחם ושיחרר את הגליל, ועד לצפת הנצורה הגיע, ולעיר ארי הקבלה פרץ כארי מקובל על כפיריו.

באותו יום, קדרו קדרו הרי תבור וגלבע, שם נולד, שם לחם והוא עול ימים.

בלילות - כגרעון במדיינים. ביום בו נטמן קדרו קדרו הרי מודיעין, ארץ המקבים על חוטר מגזעם שבמבצע רב תנופה שיחרר מבואות ירושלים. בו ביום, קדרו קדרו שמי ערבות הנגב והריו - ארץ דוד, שלמה, יהושפט ועוזיהו - בהם הביס בראש צבאות ישראל את החוק באויבינו שאיים על עצם קיומנו. בו ביום קדרו קדרו שמי אילת, שלמרות סייגי פקודה קשים, אבל לא בניגוד לרוחה - הגיע יגאל אל חוף עציון גבר וככך קבע גבולנו מן עד אילת, הרחק הרחק מבאר-שבע.

יגאל האדם, ולא האגדה, חינוך לוחמיו לאהבת מולדת ולא לשנאת אויב - ובוחה של אהבה גדול, אף במלחמה, משנאה. כשאמר "אחרי", הלכו לוחמיו, חובשי הגרב, מתוך הזדהות פנימית עמוקה, אמן ואמונה ללא גבול והערצה.

שמעתי אחר מטובי סופרינו ומשוררינו, שאני מעריץ אותו מאד, שלחם יחד עם יגאל - שהשווה אותו לבר-כוכבא, אולם אני מעז לומר, אולי משום שאני מכיר את שני המצביאים האלה היטב, כי אינני בטוח אם הקבלה זו קולעת, לפחות בויקה לאופיים. יגאל נראה לי יותר ברמותו, ובוודאי במצבו, כנחמיה, שכן מכל מעשיו לפני 2500 שנה נחרת בזכרונו - וזאת אף רצה נחמיה, בהדגישו חוזר והדגש בספר: עם לוחם וכונה כעת ובעונה אחת - "חצי נערי עושים במלאכה וחציים מחוקים הרמחים, המגנים והקשתות... הבונים בחומם והנושאים בסבל עומשים - באחת ידו עושה במלאכה ואחת מחזקת השלח; איש חרבו אסורים על מתניו

ובונים".

רק מנהיגות כאריזמטית, מנהיגות בחסד אלוהי, יכולה להנהיג צבא כזה, וכך נלחם ובנה את הפלמ"ח בפיקודו, ומשם עברה המורשה לנח"ל ומשם לצה"ל, והכל הפך לשרשרת אחת - מלוחמי נחמיה ועד יגאל ולוחמיו.

יגאל, בן המושבה והקיבוץ, היה בין המעטים שעם זרי דפנה על ראשו לא הסתגר בארמון השן, אפילו היה זה מרופד בניחוח חציר. כמעט מיד לאחר המלחמה הגדולה והקשה חזר אל הזירה הפוליטית, זירה קשה שבעתיים, שבה צריך היה להיאבק עם חברי־ירידיו, הוא חזר אל הזירה ביודעו כי הקמת המדינה והנצחון במלחמה הם רק התנאי, קרש הקפיצה להגשמת הציונות האמיתית שיסודה חישול עם אחד הקשור לארמתו ותרבותו. הוא הרגיש שמלאכה זו רק עתה החלה, עת תמה המלחמה. תחילה באופוזיציה בכנסת, ואחר־כך כממשלת ישראל, פעל ללא לאות. היה זה הוא, ואין זה מקרה, שיום והקים את משרד הקליטה, כי ידע כי בכך מבחננו. היה זה הוא, כשר החינוך והתרבות, לאחר שטעם בקצה מטהו מטעם דבש של מדע - שעשה יותר מכל שרי החינוך, לפחות לא פחות מהם, לביסוסן של האוניברסיטאות, והפך את המועצה להשכלה גבוהה לכלי מעין כמוהו לחישול איכות עמנו בהווה ובעתיד. היה זה הוא, אשר בין היתר הביא לכנסת את חוק בית־הדין לעבודה המכסס מערכת שיפוטית נפרדת לענייני עבודה, והיה זה הוא, כסגן

ראש הממשלה וממלא מקומו כשר חוץ, שהיה כה פעיל, יוזם, נועז וגמיש במשא ומתן ובחתימת הסדרי הביניים, שהפכו לאדנים עליהם נסללה לימים הדרך לשלום שהושג עתה לנגד עינינו, הישג היסטורי שלא האמנו שנראהו בעינינו.

וביום שבו נטמן, קדרו קדרו גם שמי בקעת הירדן, מורדות השומרון ורמת הגולן, כי היה הוא בין המעטים שלא הסתפק בכתיבת מצעים אלא בנה חכנית שלימה, שבין אם תתגשם ובין אם לאו - תישא את שמו לעד ושכזכותה הוקמה חגורת ההתיישבות במזרח ארצנו, החגורה המגנה על בטננו הרכה, על עצם ליבנו.

בעת האחרונה הקדיש הרכה ממרצו ומהתלהבותו כדי לקדם את נושא התעלה מן הים התיכון או מים סוף ליס־המלח. בכך ראה גם אפשרות רבת־חזון לשיתוף פעולה עם שכנינו.

יגאל, איש הקיבוץ, יצירתנו המקורית ביותר בשטח החברתי - תמיד חגר חרב, אבל תמיד בנה ועמש. ואכן, על קברו הרענן רק סמל אחד מסמל את חייו, את פועלו, את דרכו ואת המיזוג המיוחד שבו: שיבילים וחרב.

פרופסור יגאל ירין

בית גאל אלון

בית גאל אלון בגנוסר יהיה מרכז עיוני-חינוכי, האתר הטבעי להקמתו הוא על סף חורשת גנוסר, בה נערך הכינוס הראשון של הפלמי"ח, לשפת הכנרת. לשם כך ווקם חצי אי מלאכותי בצמוד לחלק הצפוני של החורשה. פיתוח מתאים של רצועת החוף יסייע לקשור את בית גאל אלון עם חלקת הקבר.

בבית גאל אלון יהיו 4 מרכיבים: אגף הנצחה, אולם מופעים, אגף ספורט ואחד להתכנסויות חוץ בצמוד לחורשת גנוסר. אגף הנצחה יושחת על 3 יסודות: הנצחה האישית של יגאל אלון, מוזיאון פעיל בנושא הגליל לדורותיו ותצוגות מתחלפות. נושא המוזיאון יהיה גם המוקד לפעילות רעיונית חינוכית לכתות חינוך, חיילי צה"ל, מדריכי נוער, חניכי חוץ לארץ ואחרים. ייערכו ימי עיון, סמינרים והרצאות בנושאים הקשורים בגליל - הגליל במידה ההיסטוריו-רוחני של עם ישראל, תולדות ההגנה בגליל, החתישבות בגליל, הגליל בדתות אחרות, ערכי הגליל, הגליל בימינו.

החלק הרעיוני-הדרכתי יהיה קשור בעיקר בנושא המרכזי של הבנת סמינרים - לתקופות שונות, ימי עיון והרצאות לחלמידי בייס (כדוגמת המרכז הלימודי לתולדות השואה בתל-יזק), תנועת נוער, צה"ל, קבוצות נוער ותחרויות מחו"ל וכו'. הכנת לימודים מגוונת לפרקי זמן שונים ולצרכים שונים תופעל בתאום עם משרד החינוך, האוניברסיטאות, צה"ל, מחלקת הנוער והחלוץ, החברה לחקירת א"י ועמלקותיה, החברה ההיסטורית הישראלית, יז"כ, קצ"מ, מרכז שור, החברה להגנת הטבע, מרכז החברה וכו'. המיתקנים שיוקמו לצרכי עיון והדרכה יוכלו לעמוד לרשות השתלמויות וכנסים בנושאים אחרים בתאום עם גופים נוספים - אפעל, בית ברל, מכון שרת, לשכת היועץ לענייני ערכים והמחלקה הערבית של ההסתדרות ומפלגת העבודה וכו'.

לצרכי הפעילות העיונית יעמדו מלבד המוזיאון ספריית עיון בה נאגה אלון כרכים

חרדי לימוד לקבוצות של 50 איש, חרדי הרצאות ל-150 איש וכן אולם מופעים בן 1000 מקומות, שאפשר לחלקו לכנסים של 500 עד 600 איש. אולם זה יהיה רב שימושי - למופעים, לכנסים, לקונצרטים ולתצוגות תיאטרון. מושבי הקהל יהיו כחצי גג, כדי למנוע יחס פרוזנטלי קהל-במה, והכמה גדולה ונבונה כדי לאפשר לכאן המופע להיות מהופעות ברמה מקצועית גבוהה. ציוד התאורה והקול והמבנה האקוסטי יאפשרו מטון רב של שימושים.

אגף ההנצחה יאולם המופעים יהיו יחד מזבנה עגול בנוי אבן גלילית, שיהיה בארסיו למבני חומת טבריה שעל חוף הכנרת. עורה זו תשתלב היטב בקו החוף ותגיש את אופני המונטנטלי של המבנה, הכניסות אל אגף ההנצחה ואל אולם המופעים יהיו מתוך הצד פנימה. שפיתחה האחר לבגרת ופיתחה האחר לדרך מבוצעת המזבילה משער האתר הקשר הורטיקולורי של אגף ההנצחה יהיה בתוך מגדל על ידי רמפה ספירלית, שממנה יהיו כניסות בטפלים שונים אל אולם ההנצחה, אל המוזיאון, אל הספרייה ואל חדר הלימוד חרדי הסמינרים. אגף ההנצחה יהיה בנוי על מצו האו וחלונותיו יצפו אל האגם לכיוון צפון - צפון מערב.

אגף הספרים יוכנה משער האתר, ממנו מוליכה דרך לאורך החורשה, אל אגף ההנצחה ואולם המופעים, בדרך ישולבו עבודות פיסול ומסללי ישיבה, באגף הספורט יהיו אולם ספורט, מגרשי ספורט למתקנים לסיפת ספורט ימי בין חורשת גנוסר למבנה העגול - אולם המופעים ואגף ההנצחה - יעוצב טרצון שישימש כאמפיתיאטרון למתכנסויות ומופעים תחת כיפת השמים, כחגיגות כנס האביב הערבי יהוו.

בית גאל אלון ישללב עם פיתוח חוף הכנרת למערכת חקיסת של מפעלות תחמת נופית מטונת.

ייחוד תוך השתלבות

ביסוד השקפת עולמנו יש לראות את האדם, את רווחתו, כבודו, אושרו, חירותו ובטחונו כעומדים במרכז היקום. אולם, על אף זכותו של כל אחד ואחד לייחוד משלו, יש לראות את ההתאגדות הציבורית החופשית של אשיות חברתיות צודקות כערובה גם למעמדו של היחיד. במילים אחרות: כשם שהשמירה על זכות ייחודו האינדיווידואלי של הפרט היא ערך, כך גם חובת השתלבותו במסגרת פעילות חברתית הודית, על בסיס של ערבות הדדית, היא ערך. אדרבה, לא רק שאין סתירה בין השניים, אלא בשילוב זה צפונה ערובה להגשמה עצמית מלאה, תוך מעורבות פעילה, המסייעת לאדם לגבור על אימת הניכור והבדידות. על רקע שאיפה זו מובן מאליו, כי גם אם יש לנו יסוד להרגשה של נחת מהישגיה של החברה הישראלית, נותר גם מקום רב לאי נחת ולדאגה.

1971

יגאל אלון

כענוק המעורבות - עומק המשמעות

אנשים, בייחוד צעירים, שואלים את עצמם ואותנו למשמעות קיומנו ולטעם חיינו. חלילה לנו להקל ראש בשאלותיהם. הן פרי של תהייה אמיתית, שלא לומר פרי של מצוקה, ומן הראוי שנעמוד על שורשיה. אלא שכדרכם של יהודים, אקדים שאלה לשאלתם: כלום יש דבר יותר אנושי ויותר נעלה בחיים מאשר הצלתם של אדם ועם, אם ממות פיסית ואם מכליון רוחני? איני מכיר מדינה אחרת בעולם שזהו יעודה העליון, שלצורך זה היא קמה ולשם כך היא קיימת. רק משזוכרים עובדה זאת, יש משמעות לכל השאלות האחרות שמותר בהחלט ואפילו רצוי לשאול אותן, ושלא על כולן יש בפינו תשובות חד-משמעיות. דבר אחד אני יודע בבירור: לפי עומק מעורבותו של האדם במעשה - עומק משמעותו של המעשה בעיניו, בנפשנו הדבר, אם הדגל שיתנוסס על ראשינו יהיה איש לאוהליך ישראל, ואיש תחת גפנו ותחת תאנתו, שכן על סדר יומנו הפנימי מונחים עתה ארבעה עניינים מרכזיים, שכל אחד מהם תובע מעורבות אישית והחלצות קולקטיבית.

1973

יגאל אלון

"דכוש אין לי והון אין לי - הנכס הגדול שיש לי הם חברי"

יגאל אלון

האגודה הישראלית להקמת בית יגאל אלון בגנוסר

שמעון אבידן	חיים בן שחר	מולה כהן	ישראל קניג
אבא אבן	מיכה גולדמן	משה כרמל	ישראל קיסר
אברהם אגמון	ישראל גלילי	עקיבא לוינסקי	יצחק רבין
יריב אורן	מאיר גירון	יחזאל לקט	יוסף רבינוביץ
פנחס אילון	חייקה גרוסמן	שלמה להט	חיים רובין
יהודה אילן	חיים גורי	עודד מסר	יונה רוזן
חסאן עבד אל-מג'יד	מחמוד דיאב	ירוחם משל	נתן רוטנשטרייך
רות אלון	עוזי וליש	עוזי נרקיס	משה ריבלין
ז'ק אמיר	משה ונחוצקר	שמואל ניסים	דני רקנטי
מיכאל ארנון	אלי זמיר	מחמוד עבאסי	הפאל רקנטי
משה ארנס	עמוס חורב	אפרים פארן	צבי שיפמן
שמחה אסף	יעקב חזן	ישראל פולק	אליעזר שמואלי
מנחם בגין	חיים חפר	שמעון פרס	משה שמיר
חיים בר-און	מוסה חר'ף	יעקב צור	שלמה שמחוני
חיים ברלב	אורי טהון	אריה צמוקי	נחום שריג
אברהם בריו	אהרון ידלין	חיים קוברסקי	יוסף שיין
יצחק בן אהרון	גבריאל כהן	דוד קלדרון	